

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

TANTE CHARLOTTE

Blijspel in vier bedrijven

door

Pierre Soetewey

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2005
Nr.2408

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *TANTE CHARLOTTE* op te voeren moet de naam van auteur *PIERRE SOETEWY* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1997/220/42
ISBN 90-385-0521-3

© 1997 Toneelfonds J. Janssens/Pierre Soetewey
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

TANTE CHARLOTTE

Blijspel in 4 bedrijven door Pierre SOETEWY

Personen

Raymond Paelinckx, ambtenaar	- vooraan in de vijftig
Mireille, z'n vrouw	- half in de veertig
Sonja, hun dochter	- vooraan in de twintig
René, zijn broer, kunstschilder	- achter in de veertig
Leen, René's vrouw	- achter in de dertig
Door, kozijn van Raymond en René, "acteur"	- achter in de dertig
Tante Charlotte	- ongeveer tachtig
Johan Goedbloedt	- vooraan in de twintig

Plaats : de pas gebouwde villa van Raymond en Mireille
ergens in Vlaanderen.

Tijd : Heden

- 1e Bedrijf : een zaterdagavond in de zomer
2de " : 's anderendaags, in de namiddag
3de " : de volgende zaterdagavond
4de " : de daarop volgende zaterdagnamiddag

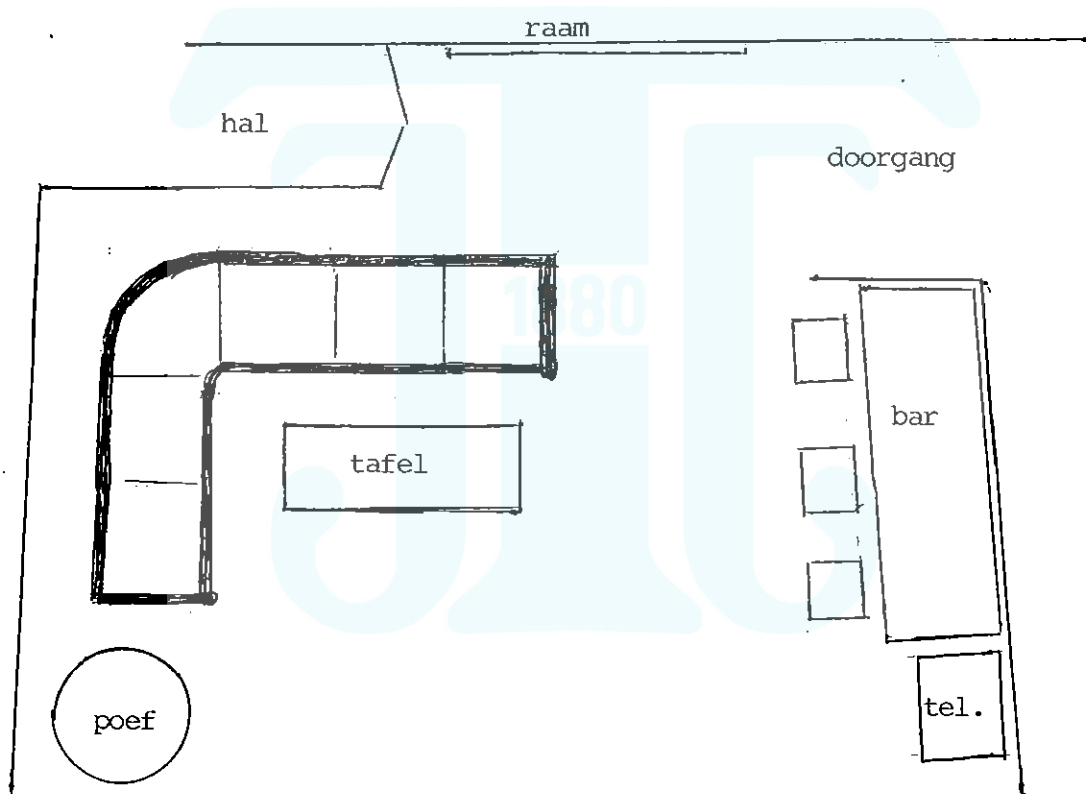
Decor : Het salongedeelte van een grote living met een "doorloop" naar het eetgedeelte en de keuken.

Enkele zetels met tafeltje, een goedgevulde bar met flessen en de gebruikelijke glazen, een paar barkrukken.

Ergens een telefoon.

Verdere aankleding ad libitum.

Een eenvoudig schematisch voorbeeld van een mogelijke decorschikking

OPMERKING

Het stuk is niet in korrekt ABN geschreven. Er komen heel wat "Zuid-Nederlandse" woorden en uitdrukkingen in voor. Het kan best, maar niet noodzakelijk, in één of andere streektaal gespeeld worden.

Iets over de personen :

- Raymond : - uiterlijk zeer rustig, bezadigd, en schijnbaar zeer gemakkelijk in de omgang, maar volgens zijn dochter is het "een geslepen vos, met drie partijkaarten op zak, die het nog ver zal brengen", en volgens zijn broer is hij absoluut onbetrouwbaar.
- Mireille : - een gedegen huismoeder, niet bijzonder snugger maar wel erg toegewijd - nogal nerveus en gespannen, daardoor prikkelbaar - heeft het niet begrepen op de familie van haar man en zeker niet op haar schoonzuster Leen.
- Sonja : - jong, sportief, openhartig, met een levendige fantasie.
Studeert rechten.
- René : - kunstschilder, die volgens Mireille aan de kost komt met het tekenen van "blote ventjes en wijfjes" voor pornoblaadjes.
- flapuit, zegt wat hem op de tong ligt.
- Leen : - afgunstig op iedereen die het beter heeft dan zij zelf - vooral de nieuwe villa van haar schoonzuster is haar een doorn in het oog.
- Door : - een totaal gerateerde "acteur" - leefde jaren op kosten van zijn vrouw, maar die is er met alles vandoor en verblijft nu bij een sekte in Zwitserland.
- hij bezit niks meer, maar geeft dat voor geen geld toe.
- mag af en toe een reclamespotje maken.
- Tante Charlotte : - een schitterende oude dame, met heel veel levenservaring.
- een opgewekt karakter, altijd bereid om spelletjes te spelen, "want ik heb niks anders meer te doen" zegt ze.
- ze weet zeer goed dat de familie aast op haar centen en in dat verband amuseert ze zich kostelijk.
- Johan : - jonge sportieve kerel.
- studeert toegepaste economische wetenschappen aan dezelfde universiteit als Sonja.

EERSTE BEDRIJF

(Een zomerse zaterdagavond rond zeven uur - Mireille verwacht duidelijk volk : ze is druk in de weer met het klaarzetten van zeer mooie glazen e.d. - Raymond trekt het zich niet aan : hij zit meer dan rustig in een zetel zijn krant te lezen)

- Mir. (één en al zenuwen) Wat denkt ge van deze glazen voor het aperitief ?
- Raym. (zonder op te kijken) Jaja...
- Mir. Of zal ik die gekleurde nemen, ge weet wel, die we in Venetië gekocht hebben op onze huwelijksreis ?
- Raym. (a.b.) Jaja...
- Mir. (luid) Raymond !
- Raym. (a.b.) Jaja...
- Mir. Zoudt ge nu die gazet 'ns niet eventjes...
- Raym. (laat krant zakken - rustig) Mireille, gij wilde hier vanavond een soort receptie organiseren, ik niet. Ik dacht op 't werk 'ns gewoon te trakteren met een pintje of zo.. Maar nee, gij...
- Mir. (onderbreekt) Met een pintje of zo ?! Dat is goed voor een simpele bediende, maar toch niet voor iemand die pas directeur op 't ministerie benoemd is.
- Raym. (corrigeert) Onderdirecteur.
- Mir. Tuttut ! In ieder geval een soort directeur.
- Raym. (haalt schouders op) Gelijk ge wilt. (duikt opnieuw in z'n krant)
- Mir. (weer bij haar probleem) En zou ik nu ook bier- en waterglazen moeten gereed zetten ? Nee, dat zal wel niet. Al die chique typen van 't ministerie drinken geen bier en zeker geen water. We zullen maar beginnen met mijn zelfgemaakte aperitief.
- Raym. (kijkt plots op uit krant - luid) Zeg !..
- Mir. (even verrast, dan) Is die misschien niet goed genoeg ?
- Raym. Wie ?
- Mir. Mijn aperitief.
- Raym. Aperitief ? Ik heb het over wat ik hier in de gazet lees. Ons tante Charlotte.. die is toch op reis naar Oeganda ?
- Mir. Oeganda ? Bijlange niet. Ze is naar Afrika, bij de negertjes.
- Raym. Wel, wat zeg ik dan ? Waar ligt Oeganda, denkt gij ?
- Mir. Ge moet daar niet zo geleerd voor doen. Op haar kaartjes stonden alleen wat apen. Van die grote zwarte. En waarom vraagt gij dat ?

- Raym. Omdat ik hier juist in de gazet een artikeltje lees over een klein vliegtuig dat neergestort is in Oeganda.
- Mir. En dan ?
- Raym. Er waren acht toeristen aan boord, waaronder mogelijk ook Vlamingen. Als tante Charlotte daar was zou 't toch kunnen dat ze...
- Mir. Mee gevallen is, wilt ge zeggen ?
- Raym. Welja.
- Mir. Zijn al die toeristen dood ?
- Raym. Dat staat er niet bij. Maar daar is toch veel kans op.
- Mir. (er dringt iets tot haar door) Zeg, in dat geval...
- Raym. Natuurlijk.
- Mir. Stel u voor : tante Charlotte dood. (spontaan) Dat zou ons nog niet zo slecht uitkomen, hé ? Misschien zit er wel een appartement aan de Azurenkust in..
- Raym. Sst ! (vermanend) Zeg dat nooit als iemand het hoort.! Ook ons Sonja niet.
- Mir. Maar 't is toch zo. Eerst onze lening afbetalen, en dan met de rest...
- Raym. Alstublieft, Mireille ! Zwig daarover.
- Mir. Ik zeg toch alleen maar...
- Raym. Gij zegt soms veel te veel !
- Mir. En gij veel te weinig.. (na 'n ogenblik) Hoe oud is tante Charlotte eigenlijk al ? Of mag daar ook niets over gezegd worden ?
- Raym. (denkt na) Laat 'ns zien. Mijn vader was één jaar ouder dan zij.. En die zou nu... Ze moet 78 of 79 zijn..
- Mir. Schone ouderdom.. Nooit getrouwd. En geen kinderen. Zo is het toch, hé ?
- Raym. Voor zover wij op de hoogte zijn tenminste. Maar wat ze in Amerika juist uitgespookt heeft.. daar weten we zeker het fijne niet van. Het enige wat ik mijn vader ooit 'ns in een zatte vlaag heb horen zeggen is dat zijn zuster er na de oorlog met een Amerikaanse officier van ondergetrokken was.. Maar ze hebben van haar nooit nog iets gehoord.. En dus bestond ze voor ons eigenlijk niet. Tot ze een jaar of drie geleden hier plots schatrijk is teruggekomen en direct een chique appartement heeft gekocht.
- Mir. Maar ze is in ieder geval niet getrouwd en ze heeft geen kinderen. Dus is het een echte suikertante. Een suikertante uit Amerika. En uw broer loopt naar het schijnt haar deur plat. En volgens ons Sonja krijgt ze regelmatig bezoek van een jonge gast.
- Raym. Wat wil dat nu zeggen ?!

- Mir. Dat ge uw broer, en zeker zijn rosse kattin, goed zult moeten in de gaten houden of ze zijn met heel haar fortuin weg ! En tenslotte zijn wij toch haar naaste familie.
- Raym. Ik ben haar oudste neef, ja. Maar onze René en mijn kozijn, de Door, zijn natuurlijk ook naaste familie.
- Mir. Ze zal ons toch zeker niet helemaal uit haar testament laten ?
- Raym. Mireille, zwijg nu in 's hemelsnaam over dat geld !! (wacht even, dan) En maak u daarover geen zorgen. Als puntje bij paaltje komt... zal ik wel 'ns met haar gaan praten. Over de centen die onze René en zijn Leen in café's van alle soorten over de balk gooien. Ze zijn naar 't schijnt zo'n beetje aan de drank, ziet ge, en...
- Mir. (dadelijk geïnteresseerd) O ja ? Daar wist ik niks van !
- Raym. Ik wel. Maar ga dat nu niet rondbazuinen, hé ! En wat de idiote streken van de Door betreft, daarover zal ze zelf wel genoeg weten.
- Sonja (verschijnt via de hal - nogal uitbundig - ze heeft wat papieren bij) Ik ben ermee weg. Ik ga naar mijn vriendin en ik denk dat ik daar vannacht blijf slapen.
- Mir. Jamaar..
- Sonja Begin weer niet te reclameren, make. Da's toch niet de eerste keer.
- Mir. Wat gaat ge daar doen ?
- Sonja We moeten nog afspreken wanneer we nu juist naar de Ardennen gaan kamperen.
- Mir. Gaat ge dit jaar weer kamperen ?
- Sonja Da's zeker. En dan is er nog iets. (toont papieren) Ik heb weer zo'n plezant satirisch stukje geschreven over onze vice-rector.
- Mir. Pas maar op met zo'n dingen te schrijven ! Als ge maar niet van de universiteit vliegt !
- Sonja Maar make toch ! Ze zijn daar wel meer gewoon. En de vakantie is er toch om ons te amuseren.
- Mir. Amuseren... Gij denkt aan niks anders. Het liefst wat gij doet is mensen voor de aap houden.
- Sonja Maar nooit met slechte bedoelingen. En verdienen sommige mensen het niet om er 'ns goed tussen genomen te worden ?
- Mir. (tot Raym.) Raymond, hoort gij wat uw dochter zegt ?
- Raym. (in krant) Jaja...
- Mir. En gij zegt natuurlijk weer niks.
- Raym. Mireille, ons Sonja is twintig jaar.
- Sonja Eénentwintig, pake. Met een beetje geluk hebt ge binnen een paar jaar een dochter die advocate is.

- Mir. Ik hoop dat ge daartegen een beetje serieuzer geworden zijt.
(tot Raym.) En gij.. gij zegt nooit iets. Hoe ze u directeur hebben kunnen maken, de duivel mag het weten..
- Raym. Onderdirecteur.
- Sonja (lacht) Weet ge dat niet, make ? Onze pa is een geslepen vos.. Hij zou eigenlijk in de politiek moeten gaan. Rechts, links of in het midden, dat heeft geen belang. Hij heeft trouwens drie partijkaarten, hé pa ? Een rechtse, een linkse en één voor 't midden. Hij gaat nooit dwarsliggen bij de bazen maar knikt "ja" of "nee", gelijk zij het willen. En ik vermoed dat hij een paar fameuze ellebogen heeft.. Niet waar, pake ?
- Raym. (heeft met een lachje geluisterd, kijkt haar eventjes aan, maar zegt niets)
- Mir. Ellebogen ? Aan zijn ellebogen mankeert niks. Maar zijt gij niet beschaamd om zo over uw vader te spreken ?
- Sonja Make toch ! Kan ik hem nu een schoner compliment maken ? Hij weet verduiveld goed waar Abraham de mosterd heeft gehaald.. En hij zal zeker en vast op 't ministerie nog veel hoger klimmen dan vandaag 't geval is..
- Mir. 't Is te hopen. Maar ondertussen zit ik hier met al 't werk. Allee, neem nu vanavond die receptie, wie leest alleen maar z'n gazet ? En 't schoonst van al : gij als dochter blijft niet eens thuis !
- Sonja Zeg 'ns make, die ouwe knollen van onze pa z'n bureau interesseren mij niet. En gij maakt u altijd direct veel te nerveus.
- Mir. En nu met dat geval van tante Charlotte er nog bij..
- Sonja Tante Charlotte ? Wat is er met tante Charlotte ?
- Mir. Ze is heel waarschijnlijk gevallen !
- Sonja (begrijpt dat niet) Gevallen ?
- Raym. Hier, lees dat berichtje in de gazet van vandaag maar 'ns.. (geeft krant)
- Sonja (leest even - dan nadenkend) 't Is vandaag zaterdag. Dus dat ongeval moet waarschijnlijk woensdag of donderdag gebeurd zijn.
- Raym. Dat zal wel. En was ze niet naar Oeganda ?
- Sonja Da's zeker. We hebben toch een kaartje van Oeganda... (houdt plots op) Wanneer is dat juist gekomen ?
- Mir. Laat 'ns zien... In 't begin van de week, geloof ik.
- Sonja In 't begin van de week.. (denkt na) Jaja, dat kan kloppen..
- Mir. Dat klopt zeker. Er is veel kans dat ze...
- Sonja .. gevallen is ? (na 'n ogenblik) Dan zou het reisagentschap ons toch verwittigd hebben ?
- Raym. Waarom ons ?

- Sonja De dag voor ze vertrokken is ben ik nog bij haar geweest en toen heeft ze mij gezegd dat ze ons adres heeft opgegeven voor het geval er iets mocht mislopen... (na 'n ogenblik) Normaal zou ze dit week-end naar huis komen.. Dus als het woensdag of donderdag gebeurd is..
- Raym. .. was dat haar laatste uitstap in Oeganda..
- Sonja (bekijkt hem - nadenkend) In Oeganda ? Jaja, dat zal wel.. (dan, een beetje onheilspellend) Natuurlijk kan er in de loop van de avond nog altijd een telefoontje komen van het reisagentschap.. Maar dat zou mij toch verwonderen. (een beetje raadselachtig) Alhoewel, met tante Charlotte weet ge nooit.
- Mir. Ge zoudt een keer meer bij haar op bezoek moeten gaan.
- Raym. Mireille, alstublieft !
- Sonja Nog meer ? Waarom ? Luister make, de centen van tante Charlotte interesseren mij niet. Ik ga er naartoe omdat ik haar geestig en amusant vind, met een fantasie en een vitaliteit ongelooflijk voor haar leeftijd. En als ze begint te vertellen over de grappen en de grollen die ze in Amerika heeft uitgehaald... Om u een breuk te lachen !
- Mir. Laat ze nooit 'ns iets los over... over haar testament of zo...
- Raym. Mireille !!
- Sonja Nog 'ns, ma. Dat interesseert mij niet... Maar u blijkbaar wel...
- Mir. Nu nog straffer ! Seffens gaat ge nog zeggen dat ik zou willen dat tante Charlotte in dat vliegtuig zat en dat ze nu...
- Sonja Och, laat ons daar maar over zwijgen. Trouwens, ik maak dat ik weg ben want mijn vriendin zit zeker al op mij te wachten. (bij Mir.) Zorg er maar voor dat het een prachtige receptie wordt, want onze pa verdient dat. En gij ook, make ! (kust haar en gaat richting hal) Tot morgen, en amuseer u vanavond met al dat chique volk van 't ministerie. Bye ! (af)
- Mir. (na 'n ogenblik) Hebt ge die nu bezig gehoord ?! Doe ik niet alles voor haar wat ik kan ? En wat krijg ik ? Stank voor dank...
- Raym. Overdrijf toch niet zo. Ons Sonja is jong en ze rebelleert een beetje.. Dat is alles. En hebt ge nog veel te doen, want het is al kwart over zeven.
- Mir. Jaja, dat weet ik. Ge moet mij niet zenuwachtiger maken dan ik al ben. Hoeveel man van uw ministerie verwacht gij ?
- Raym. Van 't ministerie ? Niemand.
- Mir. (ontzet) Wat ?! Hoe : niemand ?! Hebt ge ze dan niet...
- Raym. Luister : de kabinetschef gaat al jaren ieder week-end naar "zijn vriendin" in Knokke, de privé-secretaresse van de minister zit in Zuid-Afrika om zogezegd de reis van de minister voor te bereiden, de directeur-generaal is te gierig om een cadeauke te kopen en dus zei hij dat hij te veel werk had.. En mijn directeur moest vanavond van zijn vrouw thuisblijven om op de kinderen te passen..

- Mir. (barst uit) En dat zegt ge nu pas ?! Waarom laat gij mij dan al dat werk doen ?! En waarom moet ik dan champagne, foie gras, gerookte zalm en kaviaar kopen ?! Weet gij wel hoeveel dat allemaal kost ?!
- Raym. (rustig) Omdat ik ander volk heb uitgenodigd. En die zijn zeker ook verzet op uw champagne en uw kaviaar..
- Mir. Ander volk ?! Wie dan wel ?
- Raym. Mijn familie.
- Mir. Uw...?! Hebt gij die...?! Zonder daarover mijn gedacht te vragen ?!
- Raym. (rustig) Toen ik er gisteren zeker van was dat er van 't werk toch niemand zou komen, en ik wist hoe hard gij op "uw receptie" gesteld waart, dacht ik : waarom zou 'k mijn familie niet 'ns vragen ?
- Mir. Dat zou ik ook wel 'ns willen weten ! Waarom deedt gij dat ?!
- Raym. Ten eerste omdat ik wel 'ns wil weten hoe hun relatie met tante Charlotte eigenlijk juist is. En ten tweede om u de kans te geven eens uit te pakken met onze nieuwe villa.
- Mir. Hm... Uw familie... Uw broer René dus.
- Raym. Ja.
- Mir. En zijn vrouw, die floddermadame die met al haar chichi denkt dat ze de kat van Keizer Karel is... komt die ook ?
- Raym. Dat denk ik toch. Ik kon moeilijk zeggen Leen thuis te laten.
- Mir. Maar enfin, Raymond ! Waar zijn toch uw gedachten ? Vondt ge nu echt niemand anders om uit te nodigen ? Die mensen zijn toch niet van onze stand ?! (schamper) Meneer René is zogezegd kunstschilder.. Maar om zijn kost een beetje te verdienen maakt hij tekeningentjes voor een paar pornoblaadjes.. 't Zal wel met die mannen zijn dat hij regelmatig in die louche cafeetjes zit..
- Raym. Alstublieft, Mireille.
- Mir. Een flierefluiter ja, dat is hij. Maar hij schijnt wel de lieveling van Tante Charlotte te zijn ! Waarom koopt zij anders zijn onnozele schilderijtjes ?
- Raym. (lachend) Ze ziet misschien graag blote ventjes... En onze René...
- Mir. ... is in ieder geval veel slimmer dan gij. Pas maar goed op of uw schone broer is met alles weg voor ge 't weet ! (na 'n ogenblik) En buiten dat koppel, komt er anders nog iemand ?
- Raym. Ja. Mijn kozijn, Door, de zoon van tante Gusta.
- Mir. Och, die mislukte Marlon Brando komt ook ?! Zijt gij nu helemaal...
- Raym. Gij hebt toch een boontje voor al die TV-sterren ? En hij is de laatste tijd nogal 'ns op de TV te zien geweest, heb ik horen zeggen.

- Mir. Ja, in een reclame-spotje. 'k Heb 'm twee keer gezien : eens voor pampers en eens voor zweetvoeten..
- Raym. En eerlijk gezegd, ik heb een beetje met hem te doen sinds zijn vrouw hem een goed jaar geleden heeft laten zitten.
- Mir. Dat was z'n eigen schuld !
- Raym. Wie zal dat zeggen ? Naar het schijnt zou ze nu in Zwitserland zitten en met al de centen weg zijn.
- Mir. Hij had maar beter uit zijn ogen moeten kijken. Maar ja, hij had het te druk met zijn filmcarrière.. (ironisch) Filmcarrière... Hij heeft ooit in één Franse film gespeeld. Maar ze hebben zijn scène er uitgeknipt..
- Raym. En was dat een reden voor zijn vrouw om...
- Mir. Zeg ik dat soms ? Maar met zo'n clown samen leven is zeker niet gemakkelijk. En één ding zeg ik u : als hij naar hier komt om geld te lenen of zo...
- Raym. Daar is hij toch veel te fier voor !
- Mir. (na 'n ogenblik) Allee, dan gaan we hier de hele avond zitten met een koppel dat aan de drank is en een blaaskaak die denkt dat hij de beste acteur van heel de wereld is. Gezellig wordt dat... (plots) Moest ik daarvoor speciaal dit nieuw kleed kopen ?! En mijn beste glazen... O, nee hé ! 'k Zal 'ns rap voor andere glaasjes zorgen ! En die champagne mogen ze vergeten ! En mijn zelfgemaakte aperitief ook ! Cider krijgen ze ! Dat verschil kennen ze toch niet ! En foie gras, kaviaar ? Niks van ! Een toostje met wat platte kaas ! (ze neemt inderdaad de mooie glazen weg, verdwijnt ermee richting keuken) Wat blijft er nu nog over van mijn receptie ? Niks ! En 't is allemaal uw schuld ! Gij gunt mij nooit 'ns iets ! Nooit ! (a f)
- Raym. (kijkt op uit krant - een bedenking) Ja, 'k had het kunnen weten.. 'k Had misschien toch beter van eerstaf... Enfin, ze heeft ons huis om mee uit te pakken, dus... (kijkt voort in krant)
- Mir. (weer op - met plateau met vijf nogal grote, plompe glazen) Voilà, hier zullen ze't dan maar moeten mee doen. En geen champagne. Gewone cider. En gij moet niet proberen om mij te overtuigen...
- Raym. (in krant) Tiens... Luister 'ns. Ik vind hier juist nog iets onder de "laatste berichten". Iets dat ons Sonja waarschijnlijk niet gelezen heeft. Luister, hé. "Bij het ter perse gaan vernemen we dat bij de slachtoffers die het ongeval met het vliegtuig in Oeganda niet overleefd hebben zich ook drie Vlamingen bevinden. Hun namen zijn ons niet bekend gemaakt, maar het zou gaan om een pas getrouwd paartje op huwelijksreis en een oude dame." (spreekt) Da's alles... Een oude dame...
- Mir. (bekijkt hem) Dus, de kans is groot dat...
- Raym. 'k Zou er voorlopig maar niks van zeggen als seffens de familie komt...
(Er wordt gebeld)

- Mir. Daar zijn ze al ! (paniekerig) Ziet het er hier nu zo'n beetje fatsoenlijk uit ?
- Raym. Da's zeker. Daarbij, onze René kijkt niet zo nauw..
- Mir. Nee, maar zijn schijnheilige kwezel des te meer ! (terwijl ze via de hal naar de voordeur gaat) Maar ze moet niet denken dat ik me zal laten doen ! -ze is verdwenen)
- Raym. (terwijl hij de krant dicht vouwt) Hoe zei ze dat ?.. Dat zou ons niet slecht uitkomen !.. (legt krant weg en staat op terwijl er stemmen klinken van uit de hal)
- Mir. (duidelijk hoorbaar van uit de hal) Maar blijf hier toch zo niet staan ! Ga gerust binnen !
- Leen (met een erg modieus zomerkleedje en fel opgemaakt maakt ze een "grote entree") Goeieavond Mon.
- Raym. Ha, hier hebben we ons Leentje ! Kom erin, meisje ! (geeft haar een zoentje)
- René (is ook binnengekomen, hij heeft een plastieken zak bij) Hello brother. Hoe gaat het met u als feestvarken ? Gefeliciteerd, hé ! Zeg, maar zo te zien is er hier nog niemand. Ik dacht dat het hier bomvol hoge pieten van uw ministerie zou gezeten hebben..
- Raym. Die komen niet.
- Mir. (verbetert hem) Die komen vandaag niet. Maar we hebben beslist die op een andere dag 'ns uit te nodigen. De familie gaat tenslotte voor.
- René (lacht) Groot gelijk ! Mensen van onze stand kunt ge niet in één kamer laten zitten met ministers en al dat chique volk..
- Leen (vernietigend) Waarom niet ? Wat mankeert er aan ons ?
- Raym. Niks natuurlijk ! Dat zegt hij maar om te zwanzen.. Ga toch zitten.
- René Goed gedacht. (terwijl hij gaat zitten=legt plastieken zak op tafel) Ik heb verleden week nog toevallig met iemand van uw bureau gesproken. En ge weet hoe dat gaat, we hebben het uiteraard over u gehad. Volgens hem gaat gij 't daar nog ver brengen, want ge hebt er de capaciteiten voor, zei hij..
- Mir. Dat zal wel. Wat zeggen ze zoal van onze Raymond ?
- René (lacht) O, van alles wat, hé Mireille.. Ze noemen hem de "paling".. (tot Raym.) Dat wist ge zeker wel ?
- Raym. Och... als ze dat plezant vinden..
- René Ik vind dat een schone naam. 't Zijn taaie beesten, ge weet nooit hoe ge ze vasthebt en ze slibberen overal door... En laat 'ns horen, hoe hoog zijt ge nu geklommen ?

Mir. Hij is nu directeur van...

Raym. Onderdirecteur. (zet zich ook)

Leen (is aan 't rondkijken) O... een gewone onderdirecteur ? Allee, zo'n beetje hoger dan een simpele bediende.

Mir. (pikt dat niet) Veel hoger ! Zo goed als een hele directeur. En zoudt ge niet liever gaan zitten ?

Leen Seffens. 'k Mag toch zeker wel 'ns eerst een beetje rondkijken ?

Raym. Natuurlijk, Leentje.

René (tot Leen) Zo te zien is het hier geen krotwoning gelijk bij ons, hé schatje..

Leen Hm.. 'k vind het eigenlijk nogal klein... Allee, ik bedoel : nogal simpel..

Mir. (dadelijk) Jaaa... dit hier is enkel de zithoek van de living.. (gaat wijzen) De plaats loopt hiernaast gewoon door naar het eetgedeelte en de keuken..

Leen ("inspecteert") Hm.. Dat is stom gedaan, volgens mij..

Mir. Maar enfin ! De architect zei...

Leen O, architecten... Zo veel goeie zijn er niet, hé.. (kijkt rond)

René Begot zeg, nu zou ik u mijn cadeau nog vergeten te geven. (neemt zak van tafel, haalt er een schilderijtje uit en geeft dat aan Raym.) Voilà broer ! Speciaal vannacht gekonterfeit ter gelegenheid van uw benoeming tot directeur.

Leen (terwijl ze ook gaat zitten) Onderdirecteur..

Raym. Allee, merci René.. (hij draait en keert het geval, weet niet hoe het te houden) Hoe moet ik dat eigenlijk...

Mir. Geef 'ns hier.. (neemt schilderij en begint ook te draaien) Zo, denk ik.. Of nee.. deze kant is de bovenkant.. Jaja natuurlijk..

René Ach, Mireille, d'r is geen boven- en geen onderkant. Hou het gelijk ge wilt..

Mir. Ik dacht het al. Wel speciaal, hé ? Wat stelt het eigenlijk voor ?

René (gaat bij Mir. en wijst) Ziet ge die grote mond hier ?

Mir. (niet zeker) Een mond ?.. O ja, nu ge 't zegt. Veel meer dan een mond is het niet, hé ?

René En wat komt daar uit ?

Mir. (kijkt) Wat er uit komt ?

René Blaasjes ! Allemaal blaasjes. En dat zijn de blaasjes die ministers en andere "gestelde lichamen" met hun grote mond de mensen altijd wijsmaken. En daarom heb ik het doekje "hedendaags blablatisme" genoemd. Bla-bla-bla... blazen...

Mir. Blabla... Ja, dat is niet slecht, volgens mij. Wat vindt gij ervan, Raymond ?

Raym. Goed. Heel goed. Nog eens bedankt, hé broer. ↷

René Zeg, nu gaat ge kortelings toch zeker wel ergens een buitenverblijf kopen ? In Spanje of aan de Côte d'Azur..

Raym. Waar zouden we 't geld halen ?

Leen Dat vraag ik me ook af.

Mir. O, wij verdienen goed genoeg. Heel goed mag ik zelfs zeggen. Maar een dochter aan de universiteit kost geld, veel geld.. En als we iets kopen, moet het iets met standing zijn... Geen krot...

René (lacht) Gelijk dat van ons wilt ge zeker zeggen ?

Leen (bijt) René !

Mir. (kan het niet laten) Maar aan de andere kant... Wie weet...

Raym. (voelt wat er gaat komen) Mireille....

Mir. (er overheen) Wie weet... Hebt ge 't al gelezen over tante Charlotte ?

Leen (direct erbij) Wat gelezen over tante Charlotte ?

Raym. (luider) Mireille !

Leen (op haar hoede) Wat is er dan ?

Mir. (onhoudbaar) Er is veel kans dat ze gevallen is !

Raym. (luider) Mireille alstublieft !

Leen Gevallen ? Hoezo... gevallen ?

René (lacht) Op haar leeftijd ? Voor wie dan wel ?

Raym. Och, volgens de gazet is er een vliegtuig met een paar Vlaamse toeristen in Oeganda neergestort. En daar zou ze misschien kunnen bij zijn vermits ze naar Oeganda op reis is.

Leen Wacht 'ns.. een vliegtuig, zegt ge... In de brief die wij vorige week van haar gekregen hebben..

Mir. Een brief ?! Een kaartje, wilt ge zeggen ?

Leen Neenee, een hele brief. Vier volle bladzijden.

Mir. (tot Raym.) Hoort ge dat nu ?! Wij krijgen een simpel kaartje.. En zij een hele brief ! (tot Leen) Maar ja, ze heeft natuurlijk altijd een boontje gehad voor uw vent. 'k Vraag me af waarom.